

Crisis Theologica

In Qva Selectiores, Et Aciores hujus, et elapsi sæculi controversiæ,
subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Crisis Theologica - In Qva Selectiores, Et Aciores hujus, et elapsi sæculi
controversiæ, subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Casnedi, Carlo Antonio

Ulyssipone, 1712

§. V. Gravis practica objectio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84796](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84796)

reueatur comparere, ut subditus examinandus ob suum privilegium; debet tamen, non tantum ex decencia, & jure reverentia, sed ex jure jurisdictionis, quod Capitulum directe habet in suum gregem, & indirecte in omnem, qui, si invito, vult suo gregi regendo immiscere; debet, inquam, Regularis dictus comparere, & litteras exhibere. Si enim Capitulo, Sede vacante, inest jus examinandi Regulares non approbatus, ne se immisceant in audiendis facularum confessionibus, cur jus examinandi litteras Regularis approbat, ob idem motivum, Capitulum non competat? Rogo Regulares, hoc jus examinandi litteras Capitulo negantes, num contenti forent, si Capitulum se in regimine Regularium quoad Religiosum gregem, immo quoad seculares suos domesticos, ingereret? Applicent.

N. 276. Confirmo 2. quia Capitulum, ejusque Pro-Episcopus, seu Vicarius Capitularis, est Pater, Pastor, Custos, Dominus viduati gregis: ergo omnia jura, quæ his conveniunt, competunt Pro-Episcopo ejus gregis; sed jura his competentia non tantum sunt providendi, pascendi, custodiendi, jubendi, sed etiam jura defensiva, seu defensionis ab omni imminente malo omnes, si rationabiliter invito, gregis sui aggressores; itultusque haberetur, & Patris, Pastoris, Custodis, Domini nomine indignus, qui incognitum sibi Pædagogum suo filio, incognitum sibi servum suo ovili præsticeret; & eo magis, quod periculum prudens cilet, quod Pædagogus foret lupo sub ovina pelle; & quod servus foret infidelis, & nequam: ergo Capitulum insunt jura defensiva sui gregis, & jus saltem cognoscendi Regulares approbatus, & examinandi litteras approbativas, num authenticæ sint. Igitur Capitulo competit jus puniendi transgressores hujus sui juris: quæ verò poenâ puniendi, an etiam revocandi facultatem absolviendi, paulo post dicâ. Monco autem, ut semper distinguantur ea duo jura, examinandi litteras approbativas; & examinandi personas. Hoc ultimum jus nego Capitulo, atque adeo Regulares approbati nolentes se subdere examini, nec contumaces, nec inobedientes, hoc poenâ digni esse possunt, cum nullum tale jus habeat Capitulum in approbatos Regulares: contra puniri pro maiori aut minori relittentia possunt a Capitulo Regulares, recusantes se sistere, sualque litteras ostendere Capitulo: hoc enim jus competit Capitulo, suumque jus in re tam gravi rueri tenetur, ne damnum irreparabile viduato gregi imminet, inexaminais approbatis Regularium litteris; eisque

enim competit jus tuendi rem suam, etiam offensive, si pura defensio non est satis; ergo multo magis annullandi litteras inexaminais, & earum facultatem.

S. V.

Gravis practica objectio.

SUMMARIUM.

An a Capitulo Regularis, non presentatis sue approbationis litteris, puniri possit, si absolvat? n. 277.
Inobedientes convocatorijs, & nolentes litteras exhibere, malum in Curia Romana exitum timere possunt, ibid.
Regularis non presentatis litteris absolvens, valide absolvit, n. 278.
An Regularis ab Episcopo approbatus, non a suo Presbitero, valide seculares absolvat? ibid.
Regularis non presentatis litteris absolvens, illitè absolvit, n. 279.
Si seculares sunt confessoris dista culpabilis resistentie, invalide a dicto Regulari absolvuntur, n. 280.
Confessio potest esse invalida, tum ratione Confessoris, tum penitentis, ibid.
Quæ juris in Capitulo contra Regulares, litteris non exhibitis, absolventes? n. 281.
Cur Regulares nolentes examinari, non sint contumaces; sint autem nolentes presentare litteras? n. 282. 283. 284.
Est regula juris, quod omnia Episcopi jura transseant ad Capitulum, n. 285.
Negant Capitulo negari jus examinandi litteras, ibid.
Sept ipsa offensus sit defensio, ibid.
Jus constitutum convenit Capitulo, ibid.
Dile Regulares a Capitulo puniri possunt. Quæ litteræ? n. 285. 286.
Jura clamant, quod causa honoris sit nimis ardua, n. 286.
Rationes pro sententiâ negant, quod Episcopi punire possint Regulares: multo minus Capitulum, n. 287. ad 291.
Si potestas alicui delegata, eidem conveniat ex jure suo, immo non est pure delegata, n. 292.
Privilegia revocant jus examinandi personas, non licentias, ibid.
Regularis in Ecclesiâ sui Ordinis, veniente Episcopo, concionem habens, potest ab eo puniri, n. 293.
Potest non approbatus valide absolvere, si Episcopus tacite annuat, si renitatur, invalide, id.
Privilegia in aliquem alterius gravamen cedunt, sunt stricte intelligenda, n. 294.
Expono Breve Clementis II. non in favorem Capituli, non Regularium, ibid.

Dices

N. 277. **D**ices, quid si Regulares à Vicario Capitulari acciti, ut se præsentarent, suasque præhabitas à demortuo Episcopo approbativas litteras, offerrent examinandas, quæ, & quales, & an authenticæ sint, parère recusarent, & adhuc absolverent?

Respondeo, præterquamquod verendum valde sit, ne hi contumaces suâ inobedientiâ Capitulum impellant appellandi ad Curiam Romanam, à quâ abs dubio easdem pœnas luent, quas aliqui Regulares suis privilegijs abutentes, ut stipenda privilegia ferre in totum abolerentur; atque adeo ut aboleatur quoque prætensa exemptio, ne se Capitulo sistant, suasque litteras præsentent; quin ut Capitulo non tantum quoad litterarum, sed etiam quoad personarum examen subijciantur: expedit enim ut quod alias licet, ob nova scandala damnetur, & quod posteri luant, quod priores peccarunt, juxta illud, quidquid peccarunt Graij, plectuntur Achivi. Respondeo, inquam, aliqua hic controversi posse, quæ ad Theologos, aliqua quæ ad Canonistas pertinent.

N. 278. **P.** Primum, an dicti Regulares recusantes se sistere, & suas Vicario Capitulari litteras exhibere, ab eo examinandas, validè absolverent? Ratio dubitandi est; quia sicut plures quos inter Mag. Passer. tom. 2. art. 1. pag. 49. num. 22. & n. 223. docent Regularem ab Episcopo approbatum, sine licentiâ tamen sui Prælati absolventem sæculares, non tantum illicitè, sed invalidè absolvere; de

P. Fagund. quo etiam legi potest P. Fagund. lib. 7. in Præc. Eccles. cap. 2. n. 30. & alij; ita dici posset, quod Regulares illi sine licentiâ Capituli absolventes, invalidè absolvant. Quia verò puto veriorem sententiam, quod ad validam absolutionem satis sit approbatio Episcopi, hanc enim solam petit Tridentinum ad valorem, licentiâ verò Prælati est necessaria, ut ea Episcopi approbatio data Regulari sit licita illi; consequenter dico, quod dicti Regulares validè absolverent sæculares: etenim habent à præmortuo Episcopo facultatem, quæ durat quousque revocetur, ut praxis, & omnes docent: ergo cum per Capitulum purè convocans Regulares, ut examinandas offerant suas facultates, dictæ facultates non revocentur, eo ipso Regulares illi validè absolvunt.

N. 279. **S.** Secundum est, an dicti Regulares licitè absolverent? Dico quod prorsus illicitè, & non nisi cum culpâ mortali, eò quia injustè resistunt juri, quod inest Capitulo eos cognoscendi, & examinandi litteras approbationis præhabitas, num authenticæ sint. Quomodo enim Capitulo constat eos esse appro-

batos, nisi exhibitis approbationis litteris. Ergo cum inobedientiâ sit in re gravissima, & occasionem det, ne Capitulo gregi suo per cognitos a se Pastores invigilet, non potest non esse summè illicita.

Tertium est, an sæculares confesij dictæ N. culpabilis Regularium resistentiæ, validè a dictis Regularibus absolverentur? Dico quod invalidè prorsus, quia sine dolore confiterentur; implicat enim ut cooperans alienæ culpæ mortali, suarum culparum dolorem concipiat; sed sæculares illi cooperantur illicitæ absolutioni à dictis Regularibus data; ergo dicti sæculares invalidè absolverentur. Confessio enim dupliciter potest esse invalida; vel ex parte Confessoris, quatenus caret facultate; vel ex parte penitentis, quatenus caret dolore, & proposito requirito; aut non est integra, ut debet. Verum quidem est, quod si sæculares invincibiliter nesciant, aut credant eos Regulares licite absolvere, tunc ob hunc errorem validè absolverentur.

Quartum est, quid juris in Capitulo Sæ. N. de vacante, & electo ab eo Vicario in Regularibus, non præsentatis, & examinatis approbationis litteris absolventes?

Hoc dubium indirectè est Theologicum, N. directè est Canonisticum, quia in Legibus 281. Ecclesiæ fundatum, quæ præscribunt pœnas, tum in genere, intelligendas inobedientibus Ecclesiæ juribus; tum in specie, quod jus coactivum competat Episcopo, Ordinarijs, Capitulo Sæ. vacante in Regularibus eorum edicta transgredientes. Quare possum, quin de me aliquis conqueri possit, remittere interrogantem ad Canonistas; hi audienti tunc, non ego. Si tamen audiri mereor, en mea decisio fundata in duplici juris distinctione. Dedi Capitulo jus convocandi Regulares approbatos, eorumque approbationis litteras disceptandi, ut veritas constet. Negavi Capitulo jus examinandi personas. Si hæc jura secernantur, quod hæcenus à nemine factum vidi, plana, & me iudice certa erit decisio. Si confundantur, omnium certa, perpetuæque rixa inter Capitulum censurans, & Regulares censuratos, quilibet enim pro se pugnavit, Capitulum pro suo jure, salkem delegato; Regulares pro suâ exemptione.

Dico itaque, Capitulum punire posse, in N. dicam debere, eos Regulares suo juri convocatorio, & litterarum examinatio- rum iacces, simul tamen secularibus absolutionem impertientes. Non posse autem eos punire, ut resistunt novum examen subire. Loquor semper de Regularibus approbatis à de-

N.
284.

ad mortuo Episcopo, etsi illimitate. Secunda pars liquet quia cum neque Capitulo jus examinandi Regulares à præmortuo Episcopo approbatos, siue hoc sit ex Clem. IV. privilegio à ferè omnibus asserto; siue potestas examinandi personas Regulares non sit ordinaria in Episcopis, sed purè delegata, adeo ut ea potestas ad Capitulum non transeat, consequenter dicti Regulares approbati, non sunt inobedientes, & multo minus contumaces, si examen Capituli subire nolint.

N.
285.

Prima pars quoque liquet ex à me adductis in favorem juris convocandi Regulares approbatos, & examinandi litteras, quod jus Capitulo inesse ostendi, tum à priori, ratione sui officij, est enim Dominus, Custos, & Pater gregis vidui, nec hoc ab aliquo negari potest; clara est enim juris Regula, quod omnia jura præmortui Episcopi transeant ad Capitulum Sede vacante, siue ea sint spiritualia, siue temporalia, atque adeo vis coactiva, & defensiva eorum, ut tradit P. Leuren. qu. 456. Lotterius de re beneficiaria lib. 2. Pignatell. tom. 5. consult. 24. n. 3. & alij, tum à posteriori, eo quod nisi tale jus concedatur Capitulo vocandi dictos Regulares, eorumque litteras examinandi, periculum erit, ut approbati se intermiscant non approbati. Cum ergo juxta legem naturalem sit, ut cuicumque convenit jus, conveniat quoque potestas defendendi suum jus, imò interdum potestas offensiva alterius, quæ tamen offensio tunc ob contumaciam violentis sit defensio, ut patet in eo, qui ex moderatione inculpate tutelæ occidit aggressorem occidere promptum; consequenter, si Capitulum est viduari gregis Dominus, & Custos, non tantum habet jus jurisdictionis in gregem, vetando secularibus, ne dictis contumacibus Religiosis sua peccata dependant, sed coactivum contra sui gregis aggressores, qui independentes à Domini, seu Capituli placito, imò eo invito seculares gregem docere, pascere, absolvere tentent. Profecto ab illis, qui de hac meâ responsione conquesturi sunt, & fortè dicturi, me, ut alicui adularem, in hanc responsionem venisse, cum tamen mihi temper in votis fuerit dictum magni Gersonis, plus amandam veritatem, quam potestatem, siue secularem, siue spirituales: quæro, inquam, ab istis, an in suarum rerum familiarium socios, aut in suæ pugne commilitones, aut in suæ jurisdictionis consortium, oculis clausis admitterent viros sibi non notos, ne quidem exhibitis fidelitatis, & prudentiæ, & vigoris, & doctrinæ propriæ authenticis litteris, quin

ab ovo inobedientes? Respondeant, & pendant, quod tibi non vis, alteri ne feceris. Puniri igitur hi contumaces Religiosi à Capitulo poterant, servatâ proportionatâ contumaciâ inter, & poenam mensurâ; si puniri recitent, ab absolviendo abstineant.

Confirmo quia omnia jura clamant, quod causa honoris sit nimis ardua: si ergo ob causam arduam censuræ infligi possunt, cur non à Capitulo in eum inurbanum, & contumacem Regularem? etenim honor pro dignitate mensurâ augetur, & quo quis maiori præminet dignitate, eo magis ab alienâ inobedientiâ dehonatur. Quid autem Sede vacante eminentius Capitulo? quid minus à Regulari expetibile, quàm quod tum Capitulo reverentis obedientiæ gratiâ, tum ipsius Regularis maiori, ni dixerim, magis vanæ exultationi, conducit, videlicet laudabilis suæ approbationis litteras exhibere? Quid ni igitur Regularis iste à Capitulo puniatur, & quidem, si post tentatâ à Capitulo suaviora omnia remedia, ferreus in suâ contumaciâ, in absolviendo seculares persistat? Cur superadditâ hac novâ contumaciâ causâ, quæ quidem ad Confessionis Sacramentum attingit, & dominium Capituli in suum gregem perturbat, & debilitat? Cur, inquam, instantibus his omnibus circumstantijs, Capitulum non poterit, eum inurbanum, & contumacem sui domini, sui que gregis perturbatorem ab absolvendi facultate suspendere, ut in simili Clem. X. de Episcopis definit? Quin audiatur M. Don. tr. 13. qu. 29. pag. mibi 305. qui querit, an Regulares lacerantes Episcopi cedulones incidant in excommunicationem eo scripto contentam? & postquam negavit, nisi exprimantur eâ in cedulâ Religiosi; quia excommunicatio lata per verba generalia non comprehendit Regulares, ob sua privilegia; subdit tamen rem attentione dignam; quod licet Regularis lacerans non incurrat excommunicationem terminis generalibus latam, potest tamen Regularis ille ab Episcopo puniri ut inurbator, & offensus sui jurisdictionis, ut notant DD. in cap. 1. de officio Delegati. Nec obstat quod sit persona exempta, & in dignitate constituta, ait Farinacius in praxi crimin. citatis pluribus qu. 114. n. 64. imò (N.B.) potest uti suspectus de heresi ab Inquisitore interrogari, quid sentiat de potestate Prælatorum, & censuris Ecclesiæ, ait Pegna 3. p. Director. Inquisit. & Genuensis in sua praxi cap. 8. n. 6. si ergo perturbantes Episcopi jurisdictionem possunt, etsi Regulares sint, puniri per censuras, & ideo Tridentinum sess. 25. cap. 3. ait Regulares excommunicari posse, si impediunt Episcopum,

P. Leu.
Locer.
Pignat.

Gerson.

M. Don

Farinac.

Pegna.

Genues.

Triden.

N. 287. *pum*, ne utatur suis insigniis: cur non proportionē prudenter, ut debet, servata, Pro-Episcopus Sedis vacantis poterit accitos ad comparandum Regulares approbatos, ut suas litteras examini subijciant? Pro-Episcopus, inquam, contumaces ad utrumque Regulares, simul tamen absolventes seculares, post omnia alia tentata urbanissimi juris remedia, cum Regularē à facultate absolventi suspensum declarare non poterit? Pudet, me diutius in tam fordida inurbanitate detinere. Caveat tamen Capitulum, & Pro-Episcopus, ne inurbanitate, & contumaciā alienā raptus, indifferetio suo censurarum igne, maius excitet scandalum, & incendium. Pluant censure pacato Caelo, ut ros; non irato Caelo ut fulmina evibrentur.

N. 287. Replicabis r. quod quidquid juris tribuitur Capitulo Sede vacante, nil faciat ad rem nostram: et si enim à jure communi tribuitur Capitulo Sede vacante omne jus, quod inerat Episcopo, totum hoc non habet locum in Regularibus, qui ratione suorum privilegiorum à jure communi exempti sunt: ergo Capitulum nullum habet jus in Regulares approbatos. Secundo, quia per propria privilegia exempti sunt à jurisdictione Episcoporum, & non nisi per Bullam 18 Greg. XV. Inscrutabilis, aliorumque Pontificum in pluribus subditi fuere Episcopis, eaque potestas collata Episcopis supra Regulares, est ex purā delegatione Pontificum, non verò ex ordinaria Episcoporum, adeoque nullo modo transit ad Capitulum: ergo Capitulum nil potest contra Regulares. Tertiò,

N. 288. *Gregor. XV.* quia etiam dato quod jure communi Regulares forent subditi Episcopis, ut docent Navar. *com. 2. de Reg. n. 63.* & Barbosa, & plurimi alij: hoc tantum valet antequam Regulares ornarentur tot privilegijs, non post ea: ergo multo minus Capitulum habet jus in Regulares. Quartò, quia etsi daretur quod non tantum jure communi, sed etiam jure officij Episcopalis Regulares subderentur Episcopis, & hæc potestas jurisdictionis foret ordinaria in Episcopis, adeoque transiret ad Capitulum Sede vacante; attamen Pontifices ei juri innato officio Episcopali derogarunt per concessa privilegia: ergo etiam derogavit juri, quod in Capitulo erat

N. 289. *Navar. Barbosa.* delegatum. Quintò, quia M. Passer. expressè negans *art. 1. n. 328.* quod Capitulum possit Regulares à confessione suspendere, negat *num. 1082. & pag. 264.* ipsis Episcopis convenire jus procedendi per censuras contra Regulares, adeo ut licet Concilium Tridentinum præcipiat Regularibus, ne audiant confessiones secularium, nisi sint ab

Episcopo approbati, neve prædicent eo contradicente, *sess. 5. cap. 2. & sess. 24. c. 4.* attamen Regulares in his inobedientes, nequebant, ut etiam fatetur Fagn. *cap. Cum cap. la n. 21. de Privil. ex vi* Tridentini puniri ab Episcopis. Quare totum jus, quod hodie competit contra Regulares Confessores, est ex Bulla 18. Gregor. XV. *Inscrutabilis*, confirmata à Clem. X. & Innoc. X. & XII. omnis alijs Pontificum Bullis, & Congregationum Responsis. De hoc legi potest idem M. X. Passer. *n. 1085.* recitans Breve Urbani VIII. ad Episcopum Gienensem, & Innoc. X. ad Episcopum Angelopolitanum. Quæ Brevia aliqui, immenso tamen, volunt non esse universalia, & ubique acceptata. Vide etiam de ipso Breve Urbani Barbastrensem *pag. 981.* & Frasso *l. c.* ergo si Episcopi ex potestate delegatā à Greg. & ratihabita à citatis Pontificibus, punire possunt Regulares ab Episcopo non approbatos, absolventes tamen; & concionatores, contradicente Episcopo, concionantes, ut Clem. X. expressè confirmat: quo vel levi fundamento dicitur, quod Capitulum Sede vacante punire possit Regulares à mortuo Episcopo approbatos, resistentes tamen se præsentare, suæque litteras examini subijcere, simul tamen absolventes?

N. 290. Fateor me tot, & tanta hac in replicā contrariarum, ut Adversarijs obsequer, quæ 291. prolixissimo tractatu egerent; nempe, an Episcopi ante Regularium privilegia jus aliquod in Regulares haberent? nullum enim habuisse asserit M. Passer. *n. 138.* Quale habuerint post concessa privilegia; quale modo post Tridentinum, & post revocata à Tridentino; & multò magis post Gregorij Bullam privilegia? Rursus, an illud jus Episcopis, modo contra Confessores Regulares concessum, fuerit in Episcopo ordinariū, an purè delegatum: nam, ut rectè advertit Gonzalez Tellez *lib. 1. Decret. tit. 3. c. 12.* *Concil. Trident.* Licet, & Barbosa in *hunc ipsum locum*, alijsque plures, citatis pluribus juris textibus, quod si causa aliqua committatur Ordinario ex speciali delegatione, si ejus causæ cognitio jure communi ad eum judicem spectabat, non ideo Judex ille sit delegatus, sed tantum ejus jurisdictio de novo excitatur: ergo per hoc quod à Gregorio XV. & alijs Pontificibus delegetur Episcopis jus puniendi Regulares sine licentiā concionantes, & absolventes, excitatur jus, (si casu Episcopi habuere puniendi Regulares) non verò illud purè delegatur. Demum, quale jus transcat in Capitulum Sede vacante. Hæc tamen omnia sunt inter Doctores oppositum

opinantes incerta, & nec faciunt, nec ad rem facere possunt: Non possunt, quia certum aliquid statui debet remediū pro damnis ingruentibus. Non faciunt, quia plane incerta sunt: quodcumque enim quis tueatur, nostra doctrina sublestat; nimirum, quod per concessa Regularibus privilegia ad summum revocatum sit jus, ne Capitulum approbatus Regularis examinet; non vero jus, ne eos convocet, & litteras exhibeat; & data contumacia eos puniat.

N. Hæc mea doctrina ex ipsismet Pontificum Bullis constat, præcipue ex Bulla Greg. XV. Urb. VIII. Clem. X. Innoc. X. & XII. qui in terminis distinguunt Regularem concionantem renitente Episcopo, & concionantem eo non renitente: in terminis absolventem sine approbatione Episcopi, seu renitente positive Episcopi: (hoc enim venit per non approbatum; non autem venit purè non approbatus, nam jus absolvendi in Confessore approbato ab Episcopo antecedenti durat utque dum à sequenti revocatur, sed venit Regularis, cuius approbatio à novo Episcopo revocatur) in terminis, inquam, distinguunt absolventem renitente Episcopo, & absolventem eo non renitente, quatenus antecedentis Episcopi approbationis litteras non revocavit: ergo idem prorsus in nostro casu dicendum. Aliud est absolvere non renitente Capitulo; aliud eo renitente: renititur autem Capitulum dum Regulares convocatur, & approbationis litteras petit. Rursus sicut dicti Pontifices non tantum dictas opiniones, quod quis absolvere, & concionari possit renitente Episcopo, & Ordinarijs, damnant, ut constat ex Clem. X. sed etiam jus dat illis, ut Episcopus tali suo juri renitentes severe puniat, suspensâ concionandi, & absolvendi licentiâ, ut Innoc. XII. decernit: ita à pari Capitulum, Sede vacante, resistentes huic suo juri, nequis Regularis approbatus absolvat, nisi se præsentet, suasque litteras exhibeat, punire poterit eâ suspensionis poenâ.

N. Confirmo: Certum est quod si privilegia in iniquum alterius gravamen non cedant, sint late interpretanda; e contra si cedant, strictè intelligenda. Cum ergo Clem. IV. clausula, quâ Regularibus sub demortuo Episcopo concionantibus, & absolventibus, privilegium dat, ut Sede vacante concionandi, & absolvendi sæculares licentiâ utantur, subsistat admissio in Capitulo jure, ne Regularis approbatus absolvat sæculares nisi se præsentet, suasque litteras examini subiciat; & negato dumtaxat in Capitulo jure examinandi eos Regulares approbatus, quale con-

cedit Barbastrensis, & M. Donatus: e contra si illud Clementis privilegium ita interpretemur, ut revocet jus Capituli, convocandi Regulares approbatus, & examinandi eorum litteras, cedat in iniquum Capituli gravamen: si enim Capitulum est Dominus gregis sæcularis, tenetur eum non fidere viro sibi incognito, renitenti suas litteras exhibere: quibus perpensis, ejus aptitudo, quoad absolvendos sæculares, cognosci posset: quin tenetur hunc virum à suo grege segregare, & punire in sui gregis defensionem: hinc fit quod totum Clementis privilegium in hoc dumtaxat consistat, quod Capitulo non conventiat jus examinandi Regulares approbatus; simul tamen Capitulo insit jus eos convocandi, & litteras examinandi. En mea mens ad veritatis limam, & in Capituli, & Regularium obsequium, & utrorumque tranquillitatem, digesta.

§. VI.

Compendiosa confessionum ex absolutionis nullitate invalidarum synopsis, & operis conclusio.

SUMMARIUM.

Confessiones ex nullitate absolutionis invalide, n. 295. ad 298.

Personis dictum, n. 299.

Quid toto opere præstiterim? Ibid.

Nemo damnatur nisi ob violatas certas leges, n. 300.

Plures sparsi totâ hæc disputatione confessiones, non quidem ex parte penitentis, seu ex defectu doloris, propositi, integritatis invalidas, sed ex parte Confessoris absolventis invalidas: hic enim est Decretorum recitatorum scopus. Quia tamen, quod sub unum collocatur intuitum, facilius tenetur, & firmius, ideo, ut Confessoribus, minime dicta Decreta callentibus, indulgeam, brevi hæc synopsis eas arctare duxi.

Cum ergo invalida sit data à non approbato absolutio, ut docui n. 36. 46. 72. hinc inferitur 1. Sacerdotem non approbatum invalide absolvere alium Sacerdotem, ut num. 39. dixi.

2. Invalide Parochum suas absolutionis vires quoad suas oves, committere Sacerdoti non approbato, *ibid.*

3. Invalide Regularem, etsi iniuste reprobatur ab Episcopo, absolvere. Idem dicendum de Sacerdote sæculari, n. 46. 75.

4. Invalide Sacerdotes, quicumque illi sint, ab Episcopo loci, in quo confessiones audiunt, non approbatus, absolvere sæculares, sive vi Cruciatæ, sive vi privilegiorum, n. 64.

5. In-